

HRVATSKI LIST

Godina I.

Pula, srijeda 15. rujna 1915.

Broj 66.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Ustavnički list, 14. septembra. (D. u.) Službeno javljanje:

Rusko bojište.

Položaj je u istočnoj Galiji nepromiđen. Neprijatelj je jučer napao na našu frontu uz Stripu ali je suzbijen. I u Vojnskoj preshi su Rusi sa novim četama, što su ih doveli na mnogo mesta, u našu liniju. Dok kod Aleksinega još traju borbe, neprijatelj je kod Dubina i u odsjeku Pribjelja svuda uz velike gubitke. Nasebije su teže, koje se bore u Litavskoj, pa su, goneći neprijatelja, južno Slovensku nizinu Grivice.

Talijansko bojište.

Nakon neuspjelih talijanskih navalnih zadržava nastala je jučer u ovečim horizontima oko Bovca i Tolminskih stanki. Kod Piave potjerala je nenadna paljba našeg vojskstva Talijane iz više kilometara siromašnog dijela fronte. Bježeći su Talijani preprijele silne gubitke. Na tirolskoj je fronti uspješan pokret navala slabih neprijateljskih odjeljena na naše pozicije kod pozaraničnog mosta u dolini Popene — preko Schlußerbachem i — u području Tona. Ukupno traje na jugozapadnoj fronti tri dana.

Zamjenik poglavice generalnog stožera, pl. hofler, podmarsal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 14. septembra. (D. u.) Iz velikog se slavnjeg stana suzbijeno javlja:

Zapadno bojište:

Neprijateljska ljetala bacile bombe na Lier, Mörchingen, Crnegaču Šajnu i Dörschingenom. Kod Donauschingenom palati su na osobni vlak sa strogim puščevima. Nekoliko osoba bi ubijeno a nešto ranjeno. Od jata ljetala, koji su se prikazali nad Trierom, oborenio je jedno.

Istočno bojište.

Vojna skupina Hindenburgova. Na fronti između Dvine i Vilje, sjeverozapadno Vilne, vojna skupina Hindenburgova prodre dale, borec se. Zarobljeni su 5200 Rusi zaplijenjeni jedan 17 munječkih kola, 13 strojnih puščeva i mnogo ptiljaka. Takodjer istočno Oboj napreduje naša navala. U gradu Njemečkoj, sjeveroistočno Grodno, stigao je početak na do početku Lide. Dalje južno napredujemo sa odsjeku Šare, Kolodvor u Šare bio je obasut bombama.

Vojna skupina bavarskog princa Leopolda. Bojna skupina nastavlja progon. Nepristiskujuće su začinjene bacene.

Vojna skupina Mackensenova.

Takodjer napravio vojnoj skupini Mackensemovoj neprijatelj nije mogao, da

zaustavi progon. Nekoliko je stotina momaka zarobljeno.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

C a r i g r a d, 14. septembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

U odsjeku Anaforte naša je topništvo napravilo žestoku vatru na neprijateljski regiment u okolicu Karakolpe, na neprijateljski logor kod Slang jezera, i neprijateljske kompanije koje su u skupinama napredovala kod Sedilbahra, i rasprišilo neprijatelja.

Uspjela njemačka zračna navala.

Berlin 14. septembra. (D. u.) Službeno se javlja: 12. Septembar napadnuto je 6 njemačkih hidroplana ruske pomorske vojne sile u rigaskom zalivu i Rigu-Ust-Dvinsk. Neprijatelj je brod za tjele u spisno napadnut pred zalivom bombardom i pogodjen jednaput. U anaspasovoj je luci dvaputa pogodjen brod za tjeletom. Ljetalo, koje je moralo izvojeti boj sa drugim neprijateljskim aeroplanim, doprlo je do torpediranja te je pogodilo. Drugi je hidroplan sreću dvije ucrenjene podmornice pred Vindavom te ih nabacio dvjema bombama. Uspjeh nije uspostavljen. Na brodaracu Mühlgrabenu u Ust-Dvinsku, koja je učešće za gradnju torpednika, sest postu su pogodjene radiofoni u Helingen. U brodaracu nastalo je požar. Jedno je ljetalo srušeno u rigaskom zalivu jedračenju te ju potopilo, nakon što je momčad spasena.

Toboznje izjave generala Ruskih.

Berlin, 14. septembra. „Lokalsunser“ javlja iz Londona: „Times“ donasao je brozajku svojeg ratnog dopisnika iz ruskog fronta, prava koju je generalni ruski izjavio, da je zauzeo Petrogradu po Njemačku isključivo, posto se svakim danom polozaj pobujava dovažanjem muncije, topova i svježih četa. Uz to je kraj između Petrograda i sadašnje fronte težak. Ruska može sada odahnuti, zimski rat će moći udžirati, a na proljeće će se opet započeti oponzivom sa novom vojskom i novim topovima.

Ispruženje Petrograda.

K o p e n h a g e n, 14. septembra. „Afbladet“ predlaže, neka se dozvoli slobodan izvoz žita u Škandinaviju, pa makar ako ima žito dostipi i u Njemačku. Mihardje, što bi ih Rusija primili za ovo žito, omnožno treba.

Izvoz žita iz Rusije.

P e t r o g r a d, 14. septembra. „Vjednost“ predlaže, neka se dozvoli slobodan izvoz žita u Škandinaviju, na makar ako ima žito dostipi i u Njemačku. Mihardje, što bi ih Rusija primili za ovo žito, omnožno treba.

od neprilike, „Jude sam pameti! Oprostite, i pri tim riječima prigurni mi drvenu stolicu.

Sjednuvši domahnuih joj, neka i ona sjedne. Istom nakon časka stisnu se Amalija u svoj zakluku voljko blisko: kao ono prvi put zaboravili, da sjedim pod krovom podne kuće, da sjedim na drvenoj stoliči. Zrake sunca padaju koso preko rumenoga evijeta kroz ukani ovjeni travskog prozora. Na sunčanom zlatu ljeskale se zlatolikavu pavljnicu kanarinice, koju je u svojoj krleći toliko skuskao i mene toli pametno gledao kao da je čovjek; to sunčano zlato padalo je i na lice Amalijino, na njezine ružne, ali srećom obasiane crte, na njene bistre suzadose. Stiskala je ponosno vede, na trepavljenu drhtao po kojiji sjajan biser, Svjetlosti učini te vapnom obiteljenoj zidovu, te drvene tavancije i stare slike, umiljim. Sve je, reči bi, od sunčanog zlata treptilo. Ne znam, je li drugim, ali meni je tako. Ja Vam volim boraviti u ljučku zakutku drvena, starolivatskog plemićkog dvorca, nego u dvoranu visoke palate, kadifom obloženoj. Možda je to puka

predusa, ali ja se ne mogu otreći. Sve mi se čini, da u tih prostorijah ima više zdravja srca.

Amalija, spustiv glavu i složivši ruke na kruštu, kan da je čekala, što će joj reći. Čovjek pisac ima u sebi zavdu nesto više srćanosti ili da boje rukjem drzovitosti od ostalih ljudi. I ja pribrah vise svoje sile, te cu Amaliju:

„Vi ste me, draga gospodjice, prije pitali, kako da mi se odužite, a ja odgovorila, da mi se možete odužiti. Je li tako?“

„Da, da,“ potvrdi stara plaho. „Ne drojvin, da se mojim riječim čudite, jer po svoj prilici mi ne slutite, što od Vas tražim.“

„Istina, istina.“

„Oprostite mi, ali ja sam Vam velik prijatelj starina, priča, pripovijesti o naših starih hrvatskih porodicah.“

„Ah!“

„Da! I to staro, zdravo sjeme toli je rijeđko dandanas posijano, da čovjek jedva koje zrnce poobraća može. Badava, stara krv gine, nov se izvija svijet. Sav se svijet izjednači jednim razom, povodi po jednoj mjeri. Ne znam, da li je bolji starji svijet, da li novi. Vidite, ja o tom

izlazi svaki dan osim nedjelje posljive podne u Puli u načladoj tiskari Jos. Krmphotić, Trg Custoza I., gdje se nalazi tiskara, uredništvo i uprava lista. Za uredništvo odgovara izdavač Josip Hain. Telefona broj 58. Broj postanske štedionice 36.615. Predplatna Iznaka 2 K 40 h mjesечно, 6 K tromjesečno, pojedini broj stane 6 katera. Oglase racuna se po 20 h jednostupni petfleks (3 mm).

kina doći Krivošein kao ministarski predsjednik. Sasonov ostat će kao ministar izvanjskih posala. Načelnik kazne, knez Ljubović postat će ministru unutarnjih posala, načelnik Moskve, Konovac, trgovacki a Singelen ministar finančije.

Ruski uzmak.

B u d i m p e š t a, 14. septembra. Proglašenje hježećih Rusi kroz moćnare prama Primača napreduju. Na više je mjestu kušao neprijatelj obustaviti napredovanje naših četa — kako to javlja, „Az Est“, ali je bio iz svih položaja odbaćen. Rusi su otvorili kanale, da tako učine kraj neprohodivim. Suhu i ljepe vrijeme zapriječilo je ovu rusku namjeru. Naše čete prodriju uza sve ove potiske do dalje. Rusi se opiru samo u toliko, da obrane svoje uzmjenice čete.

Toboznji uspjesi na Dardanellima.

C a r i g r a d, 14. septembra. Vijest, da je potopljeno torpedobaražar „Jar. Hissar“ ne odgovore istini. Rusi javljaju, da su u Crnom moru napali tursku krstaricu „Hamidić“ i dvije torpedinače, koje su pobjegle u Bospor. Uspisu je „Hamidić“ dne 5. septembra napadnuta, ali je navala odbijena. Ruske su torpedinače biježale pred turskim ratnim brodovima, koji su dosli do Bospora. Nijedan turski brod nije oštećen. „Hamidić“ može svakog ogledati u luci.

Bugarska i Rumunska se misu sporazumile.

S o f i j a, 14. septembra. Ministarski predsjednik Radofasov izjavio je: Bugarska vlasti skrivilje bugarski kabinet, što nije nikada uznastojao, da dodje do sporazuma. To nije istina, jednoga dana pozvao sam k sebi rumunjskog poslanika u svih sporazuma. Rumunski je poslanik moj prijedlog odbio uz opasku, da mu nešta, ali da, njezina je povlačila. Javljaju, da nije oštećen. „Hamidić“ je u sredini zatvoren.

Bugarska i Turska.

S o f i j a, 14. septembra. Pregovori su između Turske i Bugarske, kako se glas, zaključeni. Novi će granica teći, kako je javljeno. Još treba riješiti pitanje, kada će ugovor stupiti krepost i kada će Bugari započeti područje, što im je Turska odstupila. Objęće se tockne naskoro riješiti, te su sve nađe entente o protivnom, bez svakog temelja. Nitko se ne boji, da će se narod uspraviti. Kada bude Bugarska zapošlja ovo područje. U roku od sedmice dana bit će svaka pitanja končno uređena.

Obustavljen osobni promet u Srbiji.

B u k a r e š, 14. septembra. Prama vijestima iz Soluna, obustavljen je u Štreljemicima pri Gevgeli proshiro se kolodvore, da se oklaci promet. Ententa je zahtijevala, da se uvede dvotračna Željezница, ali se zeli nije moglo udovoljiti radi uskočne doline Vardara.

mislim na svoj način. Imam Vam starih novaca, kovani su prije mnogo stotina godina. Ali još je na njih sve jasno i ustrezo. Čista je čisto. Imam i nešta novih. Glava je dakkako bolje izrezana i ona dovršljiva ptiča, i pismo je, istina, finije. Ali se to brzo ostruze, erven bakar izlazi ispod srebra.“

„Istina, istina,“ potvrdi stara glavom.

„Ne znam, jeste li me pravo razumjeli. Hrvati su dana manje hrvatski, no prive. Sve hoće biti na dijaku jednako s ostatim svijetom. Meni to nije pravo. Ruža nek ostane ruža, ljubica nek uvijek evate ljubicom, trešnja se ne cejpi na šljiva. A opet svaki cvijet sjaje svojom bojom, miris svojim mirisom. Ludo bi bilo, htjeti sve cvijeće promijeniti u ruže: napotiti bi nam i ljepe ruže dosadile. Mi Hrvati, bujini se, gubimo staru boju, staru misiju. Jeste li me razumjeli, gospodjice?“

„Ah, kako nijesam! O tom sam i ja tako razmislijala, sjedeći do ovoga prozora i gledajući iz tamnog zakutka, kako se mjesec djezi nad gorom. Pa je jedino rečku mjesecu: Eja! Je ti mjesec! Gore su iste, ljudi su drugačiji.“

(Datje slijedi.)

AUGUST ŠENOA.

Kanarinčeva ljubovca.

(Dalo.)

Branjih se od toga klanjanja i blagoljublja, kako sam boje znao. Bilo me malo ne stid, da mi se za gotovo njevu zasluga iskazuje toliko hvala. Ali tečijahu rjeđi zahvalnice poput dekućine, koje nijes jasni zaustaviti, pri toj previjale joj se usnije s ljeva desno a s desna na lijevo. Stajasno čas prama sebi, ja sute, stara obujnici, dok ona uzdaljnuvi neistisni: „Oh! Gospodine! Doira, zlatna dušica, kada su Vama i slavnoj gospodini naplatiti?“

„Možete,“ odvratih ponesto drzovito, me ona nekako čudno nepovertljivo gleda. Valjda je mislila, da sam rad pome se politar.

„A da,“ reči će napokon u čudu. „Da, da,“ nasmijesh se ja, „nije to prava istina. Ali sta tu stojimo!“

„Radim radne časne. Nošta sam umoran, jesti, ako dozvolite, ako Vam nijesam pun...“

„Molim! Oprostite!“ izmuca stara

Odlazak ententinskih diplomata iz Sofije.

C a r i g r a d, 14. septembra. Kako se dozvane iz Sofije, domala će diplomati Engleske, Francuske, Italije i Srbije zapustiti glavni grad Bugarske.

Rumunjska ostaje neutralna.

B u k a r e š t, 14. septembra. Organ rumunjske vlade „Vitorul“ tvrdi da vlada ne će promijeniti svoje stavaoštite, te da će ostati neutralna.

Srbija i Bugarska.

P e t r o g r a d, 14. septembra. „Rječ“ zatjevila neku ententu pred Srbiju ultimatum, ko neće Bugarskoj odstupiti, sto ju ova pita. Srpski je odgovor potraga u entitetu.

Držanje Rumunjske.

B u k a r e š t, 14. septembra. „Grazer Tagblatt“ donosi: Javno mlijenje sve jasnije zahtijeva, neka se vlada izjaviti da ententu ili da obdrži slobodnii izbor između ratujućih stranika. Filipescu izjavlja, da je on u ententu, te se je i vladu u svoje vrijeme uz istu obvezala. Sad je došlo vrijeme, kada će morati ministarski predsjednik pokazati svoje karte. „Moldava“ pozivlje vladu, neka izjaviti sto je na stvari.

Grčka i Srbija.

A t e n a, 14. septembra. Odnosaj između entente i Bugarske napredjuju. Nadaju se, da će Bugarska naskoro odgovoriti na prijedlog. Posto je bugarsko-turski ugovor zaključen, Bugarska će ententi dati takav ugovor, koji neće značiti ništa. Ententa će na to Bugarskoj predložiti novu notu. Za Grčku bi bolje bilo, da se Bugarska ne pogodi sa ententom, jer joj tako ne bi trebalo ustupiti njezinu Mandoniju.

Udes Austrijanaca i Nijemaca u Indiji.

L o n d o n, 14. septembra. „Morning Post“ objavljuje članak svog dopisnika iz Kalkute od dne 14. augusta, koji se odlikuje mržnjom prema Nijemcima. Prema ovom dopisu, indijska je vlada određela, da sve Nijemce i Austrijance, koji nisu vojnici i nisu internirani, bilo žene, dieciu. Prama, njegovim izvadnjem, interniran je izmijenjena 94 muškaraca, 120 gospoda i 110 djece, a u drugim mjesima 117 muškaraca, 55 žene i 58 djece. Na svojim mjestima ostalo je u mjesnjima 121 muška i 144 žene, a od drugih mjesja 74 muškaraca, 134 žene i 18 djece. Dopisnik izvještaje dalje, da ostopi jak struju za to, da se one njezinske flote koje su privremeno likvidirale posvema zatvor. Mnogi su mlijenja, da se nakon mire olpravi iz trgovine sve Nijemce u Indiji.

Američka opažanja.

B e r l i n, 14. septembra. „Continental Times“ objavljuje članak, u kojem upisuje kako razpoloženje vlada medju publikom u Americi. Tu se vidi, da ljudi ne govore mnogo o ratu. Amerikanac ne može dugo vremena svratali svoju pažnju na jedan prelmet, a rat već predugo traje. Običeni ljudi ne ljube Englesku. Nitko u Americi ne želi rata sa Nijemcima. Ljudi srednjeg stalača izražavaju se: „Lijepo je, što smo mi njezinskog pokoljenja.“ Pred godinu dana se sto takva ne bi bilo čulo. Samo bogataši se slike reći, da su nekod i oni bili Nijemci. Kanadijac vele, da su oni mnogo više učinili za Englesku, nego im je to bilo moguće. U Sjedinjenim se državama nalazi mnogo naobrazljenih ljudi, koji tvrde, da ententa nije bila pripravljena na rat.

Novi papirnat novac u Italiji.

R i m, 14. septembra. Naredjeno je, da se izda dajnih 150 milijuna bankovnih nota po pet lira.

Čizme sa papirnatim potplativama.

C h i a s s o, 14. septembra. Skandal liferanac za postole sa papirnatim potplativama zauzima sve veći prostor. Dosada se je uhapsilo 15 osoba.

Torpediranje.

K r i s t i a n i j a, 14. septembra (D. u.) Motorni skuter „Bian“ koji je subotu otputovalo u Englesku kreat uglojenom, potprijen je od jedne njezinske podmornice. Momčad je spašena.

Francuski brod u plamenu.

N e w - J o r k, 14. septembra (D. u.) Reuterjavlja: Prama vijesti, što je stigla u Halifax, francuski prevozni parobrod „Saint Anna“ gorio usrijed oceania, te traži pomoći.

Engleski parobrod potopljen.

Y m u i d e n, 14. septembra. (D. u.) Momčad nizozemskog parobroda „Poema“ vidjela je u nedjelju, kako je tri milje od broda svezionika „Kentish Knock“ potonuo engleski parobrod od 500 tona. Brod je nosio od znamene belgijskog potpomoćnog odbora. Momčad sastojecu od 100 ljudi po prilici iskreala se na ridske ladje.

Put u Argone.

Vojni izvjestitel H. Katsch javlja iz Arona listu „Kölnerische Zeitung“:

Tunarska, kisovita dana prispoj sam u Argone. Putevi bili puni blata, gustare neprohodne i mračne. Penjaj se na drvene tornjeve, muci se do mreži granjene postavljeni straži i strojnih pušaka, nijes ipak na deset koraka ispred nosa, okom dopirao. Gusta magla, tamne oblacične otimali te ti svida i prijatelja i neprijatelja i sve znimate one pozicije, koje s dosao iz daleka pogledati si.

Argonsko je bojište skroz i skroz raznito od svih ostalih. U ono nekoliko dana, što sam njima sproveo, imao sam prilično upoznati i strahote, same sume i ratna unistavanja, što su u njoj ljudi počinili.

Ne može se pojmiti, zasto je francuska sunarska uprava dopusiliti smjela, da Argone ostanu divlje, neunesne i pušte, kosoješu. Ne uzgajaju se u njima jakalije, novi stabla, već pušta se staro koriđenje i sad viši, sad niži panj, iz kojeg tjeraju na sve strane guse mladice, koje ispreliče gusto troje. Tu i tamo strše u vise ogromne sunmske grdošije. U takvoj sumi ni divljaci nema, osim urova. Šta je u njoj straso, te su možda hlijede vojnike francuske oblasti njenim strahatom podiđi obramsnu vrednjaku. Nemoguće je opisati heroizam njezinskih četa, da savladaju sve poteklo u Argonskoj sumi, dok su put sebi, trenutopovima prokrle, pa jušim osvojile pozicije kao visina broj 285 i „La fille morte“.

Mogao sam nekoliko dana amo lamo po Argonama polutavo. Svuda pratila me skli strojeva. Dozvolio mi se posjetiti i mjesna te dvoršnja bojeva, kad su jos kazale za biježenim neprijateljem naše rne granate.

Momčad odmara se na sigurnom mjestu u naravnim ili umjetno izdubljenim spiljama u briježu ili ispod zemlje, gdje živi do 1500 ljudi. Oberst grof X. stanjuje također u puškinu ispod briježnog obronka, okružda dominira nad bliznjim bojištem. Ulaz je u spiljeni području, krvljivitih hodnik, kojim se služe u obrstovu kancelariju i stanovanje: lijepe vojnici krevel, te ka-puti i ostale stvari užudnjog oficira oko njega povješane; prosti zastor medju velikim i širim dasčanim stolom i ovečim stelazima, mnogi telefonski aparati — te je skoro sve obrostovo stanovanje. Ko bi gledajući onaj gorski obronak, posumnjati mogao, da stanuju tamо točno drugi, nego gnezdo orlova? Pravi orlovi su istina i nasi vojnici.

Pod samim briježem, stičen strmim klisurama nalazi se i neprijatelj. U gusteri se ne vidi se, ali one uvek staze i putjevi, što se vratolomno uz i nizbodo ne prenose, u gudure skrivaju i riješko kad na svjetlo božje ponaju — svaki putić i prolaz svedoči na naših navosa: obrana prodiranja i svakovrsnih vojnih operacija. Tu se sasvim drukčje navajuje, no igde na hudi kojem europskom bojištu. Kako je teško namjestati top, kako grozno lamaju njegova uigrizana zrna grane i stala po sumi, to obore neprijateljsku strazu i na strojnu pušku sa stolom u ponar. A noći? Te su tamо pravak-pakao-smagrad zgnuljivih pilnova, zlosvetni bilješki, koji od časa do časa, da po raznra noćnim, prskanje i lomljenje stijena, stala, tu i tamo mali požar, koji se ne raširi, nego se sred dima zugosi, a okolo njega ljudska bića, koja su zapoštena, da ga pire i sre, ko vragovi u paklin...

Legio nam napokom u kultu svoje špije, te sa tim strašnim dojmovima usno le imao na ēudo, noć bez strahovitih sanja, kojih se sreći nijesam u Argonama nadaju, da je tako sasvim u kultu svoje špije.

Legio nam napokom u kultu svoje špije,

Kupujte žigice

„Družbe sv. Ćirila i Metoda“

□□□□□□□□□□

Sa švicarske granice.

„Petit Parisienne“ piše: Predsjednik švicarske republike dozvoo je razgovor elanci francuske akademije Etienne Lamye, te se pozivao na prilici ovako:

„Mi moramo Francuskoj izdati svjedočanstvo, da nije od nje nijedan drugi narod s nama postenje, pripravije i prijaznije ugovor vodio. Ali kakva nam je nepovoljiva sreća dosudjena! Nitko nije za taj rat neviniji od nas, ali ipak prouzročuje nam neprilika i muka bez kraja, i konačno.“

Rat zatvara sve naše granice, ponudio je skoro naturnari slogan, postavio se između nas i vanjskog svijeta, opkoljene, pristupe nas i guši, sili nas da brojimo naše zaloge, ubija nas. A mi se ne tužimo, jer nas je Bog pristedio od najskrajnjih kusnja: od proljevanja krvi i od ludjinske provale.

Mi kušamo pokazati se dostojnjima ove Božje milosti, pomagajemo drugima, što više trpe, negoli mi. Prama ovim siromasima i proti njihovim nevoljama podizemo mi milosrdne vojske velikodušju i samaritanstvu. Ali naša dobra voja i ljubav nedostatno je i nemoćna proti sveopćem i trajnom pokolju cijelih naroda. Sva naša strpljivoć, radi vlastitih boli i onih, što nam ljudje muke zadavaju, povećati će samo u nama nestrpljivu želu i volju za mirom.

Ali tog si mira ne čemo uskoriti skrovitim željama. Doći će dan, kada će dužnosti neutralaca poprimiti druga formu. U prvačina vremena, radi nerazvijenih komunikacija i radi nastojanja svakog naroda, da sam sebi zadostaje, nijesu ratovi ostjećivali pače ni smetali ostalim naroda . . .

Ali koliko je više svijet otvarao slobodnom izmjenjivanju misli, običaja i bogatstva, morali su se toliko više počiniti međusobno vezanima; da, da tok zlostavlji njihov zajednicu na jednom nizu, taj pomuti iakođer blagostanje svih ostalih članova svjetske zajednice.

Sada već cijela svjetska trgovina trpi pod udarcima sto ih u Europi prima. Strašnija nova iznasača znanosti prenaju bojeve ne opštena neutralnost, podnjećući jasno da se u njihovoj zajednici na jednom nizu, taj manje kod ratovanja raspiskira, a tim više se od njih zahtijeva. Toga radi snijaju oni ne samo svoj glas proti ratu poduzati, jer su i oni njegovim žrtvama, nego i sjedintini svoje sile.

Čas, kada bude tomu zgodan, ne će nači Švicarsku nepriravnom, da poradi za drugima da takav mit, koji ne bi u sebi nosio otrovnih klica novih rata. Takav mit je u interesu svih. Svi imaju pravo raditi, da ne zavlađa svijetom sila pobjednika, koji bi male narode smatrao nekakvim svojim robjem i plijenom.

Nike dački takav mir potrebit, koji bi još povećao sačlanji nered, nego takav, što će dozvoliti da se narodi kao jedna obitelj svaki skupina u mnoj budućnosti. Oko toga će Švicarsku skupu s ostalim neutralima poraditi.*

Razne vijesti.

Važno za roditelje. Javili smo već, da se u Poli namjerava otvoriti hrvatska škola i zabaviste. Upozorujemo naše ljudje, da prije svoju djecu za hrvatsku školu i za hrvatsko zabaviste, jer niti ne bi lijepo bilo, da se naša djeca upisu u druge škole.

Pozivajući se ovime svi roditelji, da jave čim prije dopisnicom i menim a svoje djece, dan i godinu rodjenja, izvršeni razred i razred škole i način ravnost. Posto se namjerava otvoriti i zabaviste, neko se prijava i imenu takve djecu, koja bi počala u hrvatskoj školi, nego se sred dima zugosi, a okolo njega ljudska bića, koja su zapoštena, da ga pire i sre, ko vragovi u paklin...

Zadnje dvije predstave u gradskom kazalištu donjeli su čisti dobitak u iznosu od K 2750. Predsjedništvo objavljuje drustva u čiju su korist predstave priredjene za hrvatske se svima, koji su kod istih sudjelovali, te pripremogli do takve ljepeži.

Kolera. Zdravstveni odjel ministarstva unutrišnjih posala javlja: Prama izvještaj od dne 11. septembra pojavio se jedan služaj azijske kolere u Sternthalu, kotar Ptuj u Štajerskoj, jedan slučaj u Celju, 26 slučajeva u Bohinjskoj Bistrici u Kranjskoj i 16 slučajeva u Trstu. Slučajevi, sto su se pojavili u Sternthalu, Celju i Bo-

hinjskoj Bistrici bili su modju vojništvu koje se vratilo sa bojišta.

Cijepljenje protiv kolera. Kotarska bolnička blagajna javlja: Cijepljenje protiv kolera uslijedit će u zdravstvenom odjelu općine, trg Foro, palata općinske štedionice, II. kat, i to u sljedećem redu: cijepljati od 5—6 pop. za uslužbence ko „Cantiere navale Triestino“ i „Stabilimento tecnico Triestino“. U petak od 5—6 pop. za uslužbenike tvrtke Pavelić. Za svu drugu osobe svaki dan od 4—5 pop.

Duhovna pastva za bijegunce. „Slovenec“ donosi u broju od 13. septembra vijest o našim bijeguncima: Potpisani javlja: Što je duhovna pastva za slovenske i hrvatske bijegunce u Moravskoj, gdje je dan potpisani djelova, ovaj porazdješi. Slovenske i hrvatske bijegunce u političkom kotaru Römersstadt primio je Veliki Jan. Ev. Jarek, kurat Štajerske ka Gorice; hrvatske bijegunce u Moravskoj Tribavi preuzimlje Veleč, g. Dimitrij Pavao Čurković, zapunk-nadkop u Matveju-Ramni-Krnici kraj Pule, one u Moravskom Šumperku (Ščobnegg) Veleč, g. župan Franjo Livić, one u Hohenstadt u g. Anton Gjurić iz Stjepina kraj Pule. Vlada namjerava koncentrirati sve Slovene u kraju Gmünd, gdje se za njih pripravljaju barake. — Odličnim primjerom Jos. Lican, prut. bogoslov.

Sv. Petar u Šumi. Pišu nam: Oni oružnici vode istražu o načinu, kako taj talijski trgovci i delegati prodavaju Sv. Petar u Tinjanjskim brašnima, što će k. v. vladu onim općinama dodjeliti. Radiono smo kakovit i bili svršetak iste.

Zdravstvena mudrost. Tko nema vremena, da bi skribio za zdravstvo, može kasnije imati vremena za bolest.

Najviše smo takovih, koji se pobrinju zdravstvene jedje onda, kada su ga izgubili u oboljeli.

Svak je svoje sreće, pa i svoga zdravstvenoga.

„Bojte da si siromak, ali uzato čvrst, zdrav, nego bogat i bolesan. Zdravstvo je bojte od bolje negoli veliki imarje. Nema bolesti, koj bi više negoli težilo, nego zdravstvo.“

Zdravstvo je imanje.

Da star poslanec, je Božja dobrota: da mlad ostanese je tvoja skrb.

Najbolji lječenje na svijetu su: radujenost u jelju i piću, svijetlo, zdravstvo.

Bolest te ne će napasti najdampnuti kroz vedra neba, nego se razvija i malim grijeha proti zdravstvu. Kada se to mnogo ukupi, nastupi bolest.

Najbolji put do zdravstva jest pjesme. Šire ih moraju.

Zatvoreni prozori u spaonica su otevreni puti susjedi. Prijatelj zraka dugo živi.

Kamo ne dolazi sunce, dolazi lječenje. Na sjetnici strani se zaustavlja mrtvački vrti put, a na sunčanoj strani samo jedno put.

Sunčano svjetlo jest najbolji ubojica otravnih otravnih kliči, i naječine džinfikeško sredstvo.

Rano no počin — rano ustani. Te će ti izmedju ostalog i uzdržati zdravstvo.

Podupirajte Družbu!

Knjige:

Vježbenica talijanskoga jezika za samouke.

Sastavio Barba Mate Balota iz Raše, Marinier od jedamput, a sada soldat od „kavalrijer od kraja“ u Gratu.

Cijena 1 kruna.

Krvava Košulja ili us-

pomene iz doline Raške.

Spjevao Vladimir Nazor, c. kr. ratnati učiteljstava u Kastvu, sada punički ustaša u carskoj vojsci. Cijena 50 fl.

Prodaje se u

Papirnici Jos. Krmpotić
(Uprava „Hrvatski List“)